

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 34725-05-22 ברלינר נ' גלבמן

לפני כבוד השופטת עדי ניר בנימיני

התובעת: **איריס ברלינר**

נגד

הנתבעת: **עמליה גלבמן**

פסק דין

לפניי תביעה לפיצוי בסך של 34,600 ש"ח שעילתה עוולת פרסום לשון הרע שבצעה הנתבעת, לפי הנטען, כלפי התובעת ברשת הפייסבוק.

הפרסום

1. ביום 3.5.2022 פרסמה התובעת הודעה ברשת הפייסבוק בקבוצה סגורה ששמה "הפרעות קשב וריכוז ללא ריטלין" בה חברים לפי כתב התביעה 7,700 חברים. התובעת הגיבה להודעה שנשלחה בקבוצה, וכך כתבה שם: "אמא יקרה, את מתארת ילד מתוסכל, ילד שמרגיש חווית כשלון בבית הספר וזה לא ילך ויהיה קל יותר אם ילדך לא יקבל טיפול משולב (תרופתי + רגשי ואתם הדרכת הורים), השנים רק יקשו עליכם אם ילדך לא יקבל טיפול מיטבי. הלכת לנירולוגית שאת סומכת על ההחלטה שלה ומשם המשכת לגוגל ולקבוצה שתמלא לך את הראש בפחדים.... אם תפתחי קופסת אקמול, תראי שיש שם מיליון אזהרות של מרשם התרופות. אני לא אומרת שריטלין זו תרופה שכיף לתת אותה (לי באופן אישי יצאה שיערה לבנה כל בוקר כשנתתי לשני בני) אבל ילד מטופל מגיע רחוק בסופו של דבר. ובקשר לטיקים, תבדקי כיצד יגיב לתרופה ותפעלי על פי התוצאות".

2. כעבור מספר דקות הגיבה הנתבעת ותייגה את שם התובעת בהודעה: "גלגול של חיילת נאצית. רק אינטליגנציה כל כך נמוכה שנותן לך לגיטימציה ואפשרות לחופש ואכזריות מאין כמוה". במענה לכך הגיבה התובעת: "אם את לא מוחקת ברגע זה את המילה נאצית ויש לי צילום מסך, אנחנו נתראה בבית המשפט ואני ממש רצינית בעניין". לכך השיבה הנתבעת: "בשמחה משפט ראווה. שיראו איך את מתנהגת משכנעת לגרום עוול לילד".

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 22-05-34725 ברלינר נ' גלבמן

3. כעבור 47 דקות, לפי הנטען בכתב התביעה והנתבעת אינה חולקת על כך, ערכה הנתבעת את הפוסט: "גלגול של חיילת נ..... רק אינטליגנציה ככ נמוכה כנראה מאפשרת לך לגיטימציה ואפשרות לחופש ואכזריות מאין כמוה. לא נתקלתי ברוע כזה. שוק. מקווה שיבוא יומך. הילד יגדל יבין... יחזיר לך מה שמגיע לך".

בגין פרסום זה הוגשה התביעה.

טענות הצדדים

4. בכתב התביעה נטען כי הפרסום גרם לפגיעה בכבוד ובשמה הטוב של התובעת, שמשמשת מנהלת מחלקת חינוך מיוחד בעיריית יהוד-מונסון. התובעת פירטה בכתב התביעה כי בהיותה דור שני לניצולי שואה חשה מצוקה ופגיעה קשה, הזדעזעה מהפרסום והתקשתה לחזור לסדר היום. בדיון לפני העידה התובעת וחזרה על תחושות אלו ועמדה על הסכנה הטמונה בשימוש בביטויים פוגעניים ברשת הפייסבוק, במיוחד בקבוצות בהן מתייעצים הורים על עניינים הקשורים לטיפול ובריאות ילדיהם ומבקשים למצוא בקבוצות אלו מקור תמיכה וייעוץ. התובעת העידה, שהיא עצמה כאם לשני ילדים שסובלים מהפרעות קשב, חיפשה במשך השנים קבוצות תמיכה וידע טיפול בהפרעות קשב, לרבות מענים לא תרופתיים לכך, ומסיבה זו היא חברה בקבוצה בה בוצע הפרסום. במעמד הדיון העיד גם בעלה של התובעת, מר אילן ברלינר. הוא חזר על המצוקה והקושי הגדול שנגרמו לתובעת ולבני ביתה כתוצאה מהפרשה ועל המקום המרכזי שיש לשואה בסיפור חייהם האישי והמשפחתי.

5. הנתבעת, שלפי כתב ההגנה היא אמנית וציירת המלמדת בביתה ציור ככלי מרפא ומתנדבת בהנחיית מעגלי הקשבה למבוגרים, טענה כי התובעת פרסמה את דבריה בקבוצת פייסבוק שמזוהה עם התנגדות ל"סמים וחומרים משני תודעה" (סעיף 10 לכתב ההגנה). קבוצה שמטרתה "להפחית תופעות לוואי שנגרמו מחומרים משני תודעה כמו ריטלין ודומיו" (סעיף 12 לכתב ההגנה). הנתבעת טענה כי לא הייתה לה כל כוונה לפגוע בשמה הטוב של התובעת וכי הפרסום מתייחס לתוכן דבריה, אליהם מתנגדת הנתבעת התנגדות אידיאולוגית חריפה, ולא לתובעת עצמה אותה אינה מכירה כלל. לטענת הנתבעת עומדת לה הגנת תום הלב.

בעדותה בדיון התנצלה הנתבעת על השימוש במילה "נאצית", הסבירה שפעלה מתוך סערת רגשות, שלא הייתה לה כוונה לפגוע בתובעת, ושמיד לאחר שראתה את תגובת התובעת ערכה את ההודעה ומחקה ממנה את המילה "נאצית". הנתבעת ציינה כי ניסתה למחוק את כל ההודעות שפרסמה בעניין מושא התביעה ללא הצלחה, ובכוונתה לפנות למנהלת הקבוצה בפייסבוק לצורך

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 22-05-34725 ברלינר נ' גלבמן

כך. בדיון הסכימה הנתבעת לפרסם התנצלות פומבית גם בדף הקבוצה בפייסבוק הכולל לקיחת אחריות על תוכן הפרסום וחומרתו.

6. התובעת מצדה ציינה כי אינה נותנת אמון בהתנצלות הנתבעת, וטענה כי יש להשית על הנתבעת פיצוי כספי שישקף את חומרת דבריה ויעביר מסר ברור. התובעת ציינה כי בכוונתה לתרום את הכסף שיפסק לזכותה.

דיון והכרעה

7. בחינת ביטוי במסגרת עוולת לשון הרע נעשה בארבעה שלבים (ע"א 751/10 פלוני נ' דייני-אורבך, פ"ד סה(3) 369 (2012)). בשלב הראשון יש לבחון מה המשמעות המובנת ממנו לפי אמת מידה של האדם הסביר. בשלב השני יש לבחון אם הביטוי מהווה לשון הרע לפי אחת מהחלופות בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "החוק") ואם מדובר בפרסום לפי סעיף 2 לחוק. אם התשובה לכך חיובית, יש לבחון אם עומדת לנתבעת אחת ההגנות המנויות בסעיפים 15-13 לחוק. לבסוף, ככל שלא קיימת הגנה, יש לבחון מה הפיצוי הראוי בנסיבות המקרה.

8. המצב המשפטי הנוהג כיום רואה בפרסום בפייסבוק פרסום כמובנו בחוק (תמ"ש (משפחה ב"ש) 11-10-21757 פלונית נ' אלמוני (11.8.2013); ע"א (מחוזי חי) 62613-09-16 מרקוס נ' בודהנה (19.3.2017)). המחלוקת הראשונה במקרה זה היא בשאלה אם תוכן הפרסום עונה להגדרת לשון הרע. בתי המשפט נדרשו לא אחת לשאלה אם קללות וגידופים מהווים לשון הרע. הדעה הרווחת היא שיש לנקוט בגישה מצמצמת בהטלת חבות משפטית בגין קללות וגידופים, ולהיזהר מלהפוך את בית המשפט לזירת התגוששות בין צדדים במקרים אלו. בני אדם בשגרת חייהם נקלעים לעיתים למצבים בהם הם משתמשים במילים קשות, שטוב שלא היו נאמרות. ככלל, פעולה בדרך של חינוך והסברה שמטרתה צמצום השימוש בקללות ובגידופים במרחב הציבורי ובין אדם לחברו, עשויה להיות יעילה יותר ובעלת ערך חברתי רב יותר מהשתתות סנקציה משפטית. דברי נאמרים אף לנוכח אופי השיח המאפיין, לעיתים, את השימוש ברשתות חברתיות, עליו אעמוד בהמשך פסק הדין והחשיבות שיש בחינוך ובהסברה ביחס לשימוש ברשתות חברתיות. **עם זאת, ישנם מקרים בהם יש לקבוע שביטוי הוא בגדר לשון הרע. זאת, גם כעניין של מדיניות משפטית, והמקרה שלפניי הוא דוגמא לכך.**

9. התביעה שלפניי עוסקת בשימוש במונח "חיילת נאצית" כלפי התובעת. האם דינו של ביטוי זה, בהקשר הישראלי, שונה מכל קללה וגידוף אחרים? בפסיקה נדונה השאלה אם שימוש במונחים

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 34725-05-22 ברלינר נ' גלבמן

הקשורים לנאצים ולאידאולוגיה הנאצית מהווים לשון הרע. מרבית הפסיקה עונה על שאלה זו בחיוב (רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (12.11.2006); פסק דינה של כבוד השופטת א' בוסני שניתן לאחרונה בנושא וההפניות המופיעות בו ת"א (שלום ת"א) 11536-09-19 חצרוני נ' שידורי קשת בע"מ, פסקה 43 (20.6.2022)).

10. הגם שהנתבעת טענה כי לא היתה לה כוונה ליחס לתובעת עצמה תכונות ומאפיינים הקשורים לאידאולוגיה הנאצית, אלא רק לדעות שהתובעת אוחזת בהן, אין ספק שהנתבעת עשתה שימוש בתיבת המילים "חיילת נאצית" בהתייחסות ישירה לתובעת עצמה, תוך תיוג והפניה לשם התובעת במפורש. מעיון בפרסום נראה כי אדם סביר שנחשף לביטוי יבין כי הוא מתייחס לתובעת ומבקש לייחס לה תכונות בעלות קונוטציה שלילית המקושרות עם המונח "חיילת נאצית". ניתן ללמוד על כך גם מעיון בהודעה המתוקנת שהעלתה הנתבעת, שאמנם אינה כוללת עוד במפורש את המונח "חיילת נאצית" אלא "חיילת נ...", אך מוסיפה ומשתמשת במונחים קשים כלפי התובעת כגון: "אכזריות מאין כמוה"; "רוע שכזה"; "מקווה שיבוא יומך". ועוד.

11. מסקנתי, נוכח דברים אלו היא שהנתבעת פרסמה לשון הרע כלפי התובעת.

האם מתקיימת במקרה זה הגנת תום הלב?

12. הנתבעת טוענת כי הפרסום התייחס לתוכן דברי התובעת עליהם היא חולקת מחלוקת אידאולוגית עמוקה ולא לתובעת עצמה וכי מדובר בהבעת דעה; כי הפרסום נעשה מתוך סערת רגשות ושלאחר בקשת התובעת היא מחקה את המילה "נאצית". בנסיבות אלו טוענת הנתבעת להגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15 לחוק.

13. בטרם אדון בנסיבות המקרה שלפניי, אתייחס בקצרה לשאלה אם יש לתת פרשנות שונה להגנות הקבועות בחוק כאשר מדובר בפרסום שנעשה ברשת הפייסבוק. בעידן בו אנו חיים השימוש ברשתות חברתיות הפך אמצעי שכיח ויומיומי לתקשורת בין צדדים בסוגיות שונות, להתייעצות, הבעת דעה וחילופי דברים. הסוגיות שעולות לדיון ברשתות החברתיות חובקות כל ומטבע הדברים פעמים רבות מדובר גם בנושאים השנויים במחלוקת עמוקה בחברה בישראל. ההתקדמות הטכנולוגית והתפתחות הרשתות החברתיות מציבות אתגרים משפטיים ביישום ופרשנות חוק איסור לשון הרע, שנחקק שנים רבות לפני התפתחות האינטרנט, ומבלי שהאינטרנט והרשתות החברתיות עמדו לנגד עיני המחוקק (על המאפיינים הייחודיים של הרשתות החברתיות והאתגר שמציבה המציאות הטכנולוגית החדשה ביישום דיני לשון הרע, ראו פסק דינו של בית המשפט

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 22-05-34725-05 ברלינר נ' גלבמן

העליון ברע"א 1239/19 שאול נ' ניידלי תקשורת בע"מ, פסקאות 36-38 (8.1.2020) (להלן: "עניין שאול").

14. הרשתות החברתיות יצרו פלטפורמת פרסום וביטוי חדשה, בעלת מאפיינים ייחודיים, שיש לשקול ולהתחשב בהם בקביעת נקודות האיזון המשפטית הראויה. קיימת חשיבות רבה להגן ולעודד ביטוי חופשי באינטרנט וברשתות החברתיות, שמהווים "במת ביטוי" נגישה לכל אדם, בהקשה על מקלדת ובלחיצת כפתור, ומאפשרים לכל מי שחפץ בכך לבטא את עמדותיו ולתרום לשיח ציבורי מגוון ועשיר בעל ריבוי דעות וקולות. מאפיינים ייחודיים אלו, המאפשרים הפצת ביטוי בקלות ובמהירות, טומנים גם פוטנציאל נזק, שיש לשקול אף אותו. פעמים רבות הצדדים שמגיבים זה לזה ברשתות החברתיות אינם בעלי היכרות אישית מוקדמת (כפי שהיה גם במקרה זה), והתקשורת ביניהם מתבצעת "מאחורי המסך והמקלדת". מאפיינים אלו עלולים להוביל להתלהטות רוחות ולתופעת "היד הקלה על המקלדת". ואכן ניסיון החיים מלמד כי השיח ברשתות החברתיות גולש במהירות לשימוש בגידופים וקללות ולעיתים אף להפצת ביטויי הסתה ושנאה (על הנזקים הייחודיים בגין הכפשת שמו של אדם ברשתות החברתיות ראו חוות דעתה של כבוד השופטת י' וילנר בעניין שאול (פסקה 5); כן ראו: רע"א 3086/17 בודהנה נ' מרקוס (18.5.2017); ת"א (שלום נצ') 41040-10-14 אסולין נ' אלחדד (23.2.2017)).

להשלמת התמונה אציין כי בית המשפט העליון לא קיבל את הטענה שיש לתת חסינות לפרסום בפייסבוק מפני איסור לשון הרע (רע"א 1688/18 סרנה נ' נתניהו (15.4.2018)), אך קיימת גישה לפיה נדרש רף גבוה יותר לצורך קביעה כי פרסום ברשת חברתית עולה כדי לשון הרע, מאחר שהמשקל שהציבור נותן לפרסומים אלו נמוך יותר מאשר לפרסומים בדרכים המסורתיות (ת"א (שלום ת"א) 31694-09-16 גיע ניהול ומסעדות בע"מ נ' קונקי, פסקה 12 (5.2.2018); תא"מ (שלום חי') 39205-09-18 בובלי נ' שפר, פסקאות 80-84 (10.6.2019)).

15. אני סבורה שאין לקבוע באופן גורף כלל שונה להחלת הגנת תום הלב כאשר מדובר בביטוי ברשת חברתית, אולם האיזונים והשיקולים שיש לשקול שונים ומשתנים לנוכח המאפיינים הייחודיים שיש לפרסום ברשתות החברתיות, עליהם עמדתי לעיל. כלומר, לא ניתן להחיל את אותו הרף ואותם האיזונים שנשקלים כאשר מדובר בפרסום שנעשה בדרכים המסורתיות, ויש להתאימם לעידן החדש בו אנו מצויים. אולם אין ללמוד מכך כי הדבר מעניק חסינות או רף גבוה יותר למפרסם ברשת החברתית. ישנם מקרים בהם דווקא אופי הפרסום בפלטפורמה זו יביא למסקנה כי יש להחמיר עם המפרסם. מנגד, ישנם מקרים אחרים שבהם נסיבות הפרסום ברשת החברתית יובילו למסקנה כי עומדת למפרסם הגנה, שיתכן שלא הייתה עומדת לו בפרסום בדרך מסורתית.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 34725-05-22 ברלינר נ' גלבמן

16. בטרם סיום נקודה זו מצאתי לנכון להתייחס לטענת ה"עידנא דריתחא" בפרסום ברשת ולשאלה אם יש לקבוע רף אחר מזה שמיושם כאשר הדברים נאמרים במסגרת ויכוח בעל פה בין צדדים פנים אל פנים (על השימוש בטענת "עידנא דריתחא" כהגנה מפני תביעת לשון הרע ראו ת"ק (שלום ת"א) 17253-11-12 קורל נ' לימור, פסקאות 14-15 לפסק הדין (30.3.2015); תמ"ש (משפחה ת"א) 55396-05-19 א.ט' נ' מ' א' (27.12.2020)). ככלל, ויכוח בעל פה בין צדדים עלול להתלקח ולהסלים ובמהלכו נאמרים לעיתים דברים קשים מבלי שקדמה לאמירתם מחשבה תחילה. בוויכוח ברשתות החברתיות את הדיבור מחליפה הקלדה. פעולת הכתיבה מאפשרת מחשבה נוספת טרם פעולה, וניתן לצפות מאדם המפרסם תגובה כתובה שימתין רגע או שניים בטרם ילחץ על כפתור ה"שלח". מאפיינים אלו מצדיקים קביעת רף גבוה יותר לקבלת טענת "עידנא דריתחא" בפרסום ברשת, מהרף שנדרש בביטוי שנאמר במהלך ויכוח בעל פה. עם זאת, ישנם שיקולים נוספים שיש לבחון, בין היתר, אם הפרסום ברשת נעשה בהודעה עצמאית, שאז יש לצפות למחשבה נוספת טרם הפרסום, או שהפרסום נעשה במענה להודעה של אחר והוא בעל מאפיינים דומים לוויכוח בעל פה; יש לבחון מה הוביל לפרסום לשון הרע ואם לפרסום קדמה הודעה שיש בה מאפיינים של התגרות או התססה.

17. מן הכלל אל הפרט - בדיון העידה הנתבעת על הקשר של משפחתה לשואה וכי אביה ניצול שואה היחיד מכל בני משפחתו. התרשמתי שהיא מבינה היטב את המשמעות הקשה שיש לשימוש במילה "נאצית". כמו כן, התרשמתי כי הנתבעת אכן פרסמה את הדברים מתוך סערת רגשות, ונוכח אמונה אידיאולוגית בה היא אווזת ושכנוע עמוק כי הדברים שכתבה התובעת עלולים להסב נזק חמור. התרשמתי שהנתבעת התכוונה לבקר את תוכן הדברים שכתבה התובעת ולא לבזות את התובעת, אותה הנתבעת כלל לא מכירה, באופן אישי. עם זאת, בפועל הפרסום התייחס לתובעת ולא לדעותיה או לתוכן ההודעה שפרסמה. התובעת פרסמה את דעתה באופן מכבד, לא התגרתה בנתבעת, וההודעה שפרסמה לא מוענה לנתבעת אלא נכתבה במענה לשאלה בקבוצת דיון בפייסבוק. כמו כן, לנוכח חומרת הביטוי ולעובדה שגם לאחר שהנתבעת "נרגעה" והסירה את המילה "נאצית", ההודעה המתוקנת ייחסה לתובעת, באופן אישי, תכונות אופי של אכזריות ורוע, אין בטענת "עידנא דריתחא" להוות הגנה במקרה זה.

18. אינני מקבלת את טענת הנתבעת כי עומדת לה הגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15(1) וכי לא ידעה ולא הייתה חייבת לדעת על קיום הנפגעת. הנתבעת תייגה את שמה של התובעת במפורש בתגובתה וייחסה לה באופן ספציפי את המונח "חיילת נאצית". אין זה משנה שהנתבעת לא הכירה היכרות מוקדמת את התובעת וביקשה להעביר ביקורת נגד עמדותיה. מרגע שבחרה הנתבעת לפנות באופן אישי לתובעת בשמה ולייחס לה תכונות אופי בעלות קונוטציה שלילית הקשורות למשטר הנאצי, לא ניתן לקבל את הטענה שלא הייתה מודעת לפוטנציאל הפגיעה בתובעת.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 34725-05-22 ברלינר נ' גלבמן

שקלתי אם עומדת לנתבעת ההגנה הקבועה בסעיף 15(2) לחוק או ההגנה הקבועה בסעיף 15(6) לחוק. אני נותנת אמון בדבריה כי חשה חובה מוסרית וחברתית לפרסם ביקורת על תגובת התובעת. אולם מאחר שהנתבעת בהודעה מטעמה לא הגיבה באופן מהותי לדברי התובעת, לא הסבירה מדוע היא מתנגדת לפרסום ומה עמדותיה בנושא, ולא התייחסה כלל לדעותיה של התובעת אלא רק לתובעת באופן אישי, לא עומדת לה הגנת תום הלב במקרה זה.

19. סיכומם של דברים - חופש הביטוי וקיום דיון ציבורי פתוח וחופשי הכולל החלפת דעות שונות, גם אם אלו מנוגדות, הם חלק בלתי נפרד מחברה דמוקרטית ומחייבים סובלנות ביחס לביטויים שאינם נעימים לשומע ועלולים לפגוע בו גם ברשתות החברתיות המהוות מעין "כיכר עיר מודרנית". עם זאת, אין לאפשר כל ביטוי, ויש להקפיד שהגנה על חופש הביטוי לא תוביל לכך שדיונים ברשתות החברתיות יהפכו במה להשתלחות אישית ולביטויים מעליבים ופוגעניים שמטרתם השתקת הדיון וסתימת פיו של אדם האוחז בדעות מנוגדות. כלומר, יש להתחשב בכך שקיימים ביטויים שהכללתם בשיח פוגעת בחשבון הכולל בחופש הביטוי ולא תורמת לו. הגנה בלתי מוגבלת על ביטויים מסוג זה תוביל בסופו של יום לכך שכל אדם יתבצר בעמדותיו ללא כל הקשבה ושיח, ללא החלפת דעות ורעיונות. כתוצאה מכך יפגעו הערכים והעקרונות העומדים בבסיס ההגנה על חופש הביטוי בחברה דמוקרטית ויש להימנע מכך. במקרה זה אני סבורה כי הפרסום שבפניי הוא ביטוי מסוג זה, והוא חוצה את הגבול עליו עמדת לעיל.

20. בנסיבות אלו לא עומדת לנתבעת הגנת תום הלב.

הסעד

21. סעיף 7א(ב) לחוק מסמיך את בית המשפט לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 50,000 ש"ח. התובעת תבעה 34,600 ₪ כגובה סמכותו של בית המשפט לתביעות קטנות.

22. לאחר ששקלתי את נסיבות המקרה מסקנתי היא כי במקרה זה, חרף חומרת הביטוי, קיימות נסיבות המצדיקות פסיקת פיצוי ברף הנמוך.

ראשית, במהלך הדיון הנתבעת התנצלה על הפרסום והסכימה לפרסם התנצלות מפורטת בעמוד הפייסבוק בו נעשה הפרסום מושא התביעה. שנית, התרשמתי כי הנתבעת לא התכוונה לפגוע באופן אישי בתובעת וכי היא מבינה כי מוטב היה לא להתבטא כפי שהתבטאה. כמו כן, יש לזקוף

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 34725-05-22 ברלינר נ' גלבמן

לזכות הנתבעת את העובדה כי הסירה את המילה "נאצית" מהפרסום לאחר פניית התובעת, וכי היא ציינה כי תפנה ותבקש להסיר את הפרסום כולו מדף הקבוצה.

על רקע כל אלו פיצוי בסך של 3,000 ₪ נותן מענה ראוי לפגיעת התובעת בנסיבות העניין.

23. סיכומם של דברים - התביעה מתקבלת בחלקה. הנתבעת תשלם לתובעת סך של 3,000 ₪ וכן הוצאות משפט בסך של 500 ש"ח. הסכומים ישולמו תוך 30 יום שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום פסק הדין ועד התשלום בפועל.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום ממועד קבלת פסק הדין.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, ד' אב תשפ"ב, 01 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.

נעדי ניר בנימיני, שופטת

